

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

PARENTAL PARTICIPATION IN THE OPERATION OF THE STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM IN
SECONDARY SCHOOLS, PRAWET DISTRICT,
BANGKOK METROPOLIS

พุทธชาติ สมร่วง¹, นิวัตต์ น้อยมณี², จินตนา ธาคำ³
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ^{1,2}, โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภช ลาดกระบัง³
Puttachart Somrang¹, Niwat Noymanee², Jintana Thakham³
Faculty of Graduate, Bangkok Suvarnabhumi University^{1,2}, RattanakosinSomphotladkrabang School³
Corresponding Author E-mail : sr.putthachad@gmail.com¹, nw.noymanee@gmail.com²,
jthakham071@gmail.com³

(Received : December 31, 2025; Edit : January 17, 2026; accepted : January 19, 2026)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร และ 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่จำแนกตามเพศ ระดับชั้นที่นักเรียนในความปกครองศึกษาอยู่ ช่วงอายุของผู้ปกครอง และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสุวิทย์เสรีอนุสรณ์ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2568 จำนวนทั้งสิ้น 313 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางเครจซี่และมอร์แกน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมด เท่ากับ .82 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า 1) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน รองลงมาคือ ด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหา นักเรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งต่อ และ 2) เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า 2.1) ผู้ปกครองที่มีระดับชั้นที่นักเรียนในความปกครองศึกษาอยู่ต่างกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.2) ผู้ปกครองที่มีช่วงอายุต่างกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.3) ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2.4) ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นสถานศึกษาควรพัฒนาระบบการส่งต่อให้มีความคล่องตัวและสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครองถึงความสำคัญของการช่วยเหลือต่อเนื่อง พร้อมทั้งออกแบบกิจกรรมการมีส่วนร่วมที่ยืดหยุ่นตามบริบทและความแตกต่างของผู้ปกครองและระดับชั้นนักเรียน เพื่อยกระดับการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง, ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน, โรงเรียนมัธยมศึกษา

Abstract

The objectives of this research were: 1) to study the level of parental participation in the operation of the student care and support system of secondary schools in Prawet District, Bangkok; and 2) to compare the levels of parental participation when classified by gender, the grade level of the student under guardianship, the age range of the parents, and the educational level of the parents. The sample consisted of 313 parents of students at Suwit Serianuson School, Prawet District, Bangkok, in the 2025 academic year. The sample size was determined using the Krejcie and Morgan table and selected via stratified random sampling. The research instrument was a 5-point Likert scale questionnaire with an overall reliability coefficient of .82. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and One-way Analysis of Variance (ANOVA).

The research findings revealed that: 1) Overall, parental participation in the operation of the student care and support system in secondary schools under Prawet District, Bangkok, was at a high level. When considering each aspect, the aspect with the highest mean was Student Promotion and Development, followed by Student Prevention and Problem-Solving, while the aspect with the lowest mean was Referral. 2) The comparison of the level of parental participation in the operation of the student care and support system revealed that: 2.1) Parents with different student grade levels had parental participation in the operation of the student care and support system that differed with statistical significance at the .05 level. 2.2) Parents with different age ranges had parental participation in the operation of the student care and support system that differed with statistical significance at the .05 level. 2.3) Parents with different educational levels had parental participation in the operation of the student care and support system that differed with statistical significance at the .05 level. 2.4) Parents with different genders had parental participation in the operation of the student care and support system that differed without statistical significance. Therefore, educational institutions should streamline the referral system and enhance parental understanding of the importance of continuous support. Furthermore, participation activities should be designed to be flexible and aligned with the diverse backgrounds of parents and student grade levels to maximize the efficiency of student care and support.

Keywords : Parental Participation, Student Care and Support System, Secondary School

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ให้ความสำคัญและกำหนดแนวทางในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาโดยกล่าวว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการหนึ่งในการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษา ที่จะดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีขั้นตอน วิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน มีครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา อาทิ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร ฯลฯ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดนโยบายสำคัญให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่ง จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และดำเนินการอย่างจริงจังต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความยั่งยืนนักเรียน และทุกคนจะต้องได้รับการดูแล ช่วยเหลือ พิทักษ์ ปกป้อง คุ้มครองอย่างรอบด้านด้วยกระบวนการที่ถูกต้อง เหมาะสมและทันสมัย ได้รับการพัฒนาในทุกมิติ เพื่อให้เป็นคนดี เรียนดี มีความสุข และปลอดภัย ในสภาพสังคมปัจจุบัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562 : Online)

การจัดการศึกษากรุงเทพมหานครส่งเสริมให้สถานศึกษาดำเนินการอย่างเป็นระบบ ด้วยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยมีโครงการ กิจกรรม เพื่อพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูล เอกสาร หลักฐาน วิเคราะห์ข้อมูล ประเมินผลการดำเนินงานตามมาตรฐานให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้การปฏิบัติงานทุกอย่างให้ได้มาตรฐานอย่างมีระบบ วิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาในสถานศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียน โรงเรียนมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีการวางแผนเพื่อการพัฒนาการจัดการศึกษา ดำเนินการตามแผนปฏิบัติงานประจำปี มีการกำกับติดตามตรวจสอบการดำเนินงาน สรุปผลการประเมินอย่างเป็นระบบ แจ้งผลให้กับผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้รับทราบ และมีการติดตาม แก้ไข ป้องกัน ข้อบกพร่องอันอาจเกิดขึ้นได้ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ นักเรียนมีการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และจิตใจ อย่างครบถ้วน มีทักษะชีวิตและทักษะในการประกอบอาชีพสามารถนำไป

ปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม โดยสถานศึกษาในสำนักงานเขตประเทศ กรุงเทพมหานคร จัดการศึกษาหลายระดับชั้น ทั้งระดับชั้นอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และสถานฝึกอาชีพ การจัดการศึกษาของโรงเรียนในเขตประเทศจึงต้องดำเนินงานพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบทของเมืองใหญ่ ที่เต็มไปด้วยความหลากหลายทั้งทางสังคม ครอบครัวยุคใหม่ และเศรษฐกิจ ปัจจัยเหล่านี้อาจเสริมสร้างโอกาสทางการเรียนรู้ แต่ก็ทำให้เด็กบางกลุ่มมีความเสี่ยงทางพฤติกรรม สุขภาวะ และการเรียนรู้มากขึ้น จำเป็นต้องได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่องจากครู ผู้ปกครอง และชุมชน ด้วยเหตุนี้โรงเรียนในสำนักงานเขตประเทศ กรุงเทพมหานคร จึงได้นำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เป็นมาตรฐานมาใช้ในการดำเนินงาน ทั้งด้านการเก็บข้อมูลรายบุคคล คัดกรองความเสี่ยง การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพตามรายกรณี รวมถึงการติดตามและส่งต่อร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนได้รับการดูแลอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม ตอบสนองเป้าหมายของการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีแก่เด็กในสังกัด กรุงเทพมหานคร (สำนักงานเขตประเทศ, 2567 : 3-22) ซึ่งสอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงของพื้นที่เขตประเทศที่มีประชากรหนาแน่นกว่า 183,622 คน และมีครัวเรือนสูงถึง 96,426 ครัวเรือน กระจายตัวอยู่ในชุมชนที่มีความหลากหลายทางวิถีชีวิตและวัฒนธรรมกว่า 45 แห่ง ท่ามกลางบริบททางเศรษฐกิจที่ต้องเผชิญกับสภาวะรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนลดน้อยลง ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของผู้ปกครอง และครอบครัว (สำนักงานเขตประเทศ, 2568 : 3-10) สภาพการณ์ดังกล่าวเป็นข้อจำกัดสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อเวลาและความพร้อมในการมีส่วนร่วมกับสถานศึกษา อีกทั้งจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นยังนำมาซึ่งปัจจัยเสี่ยงด้านอาชญากรรมและยาเสพติดในพื้นที่ อันเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสุขภาวะและพฤติกรรมของผู้เรียน ด้วยลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจที่ซับซ้อนนี้ ผู้ปกครองจึงถือเป็นตัวแปรต้นทางที่สำคัญที่สุดในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เนื่องจากเป็นผู้ที่เข้าถึงข้อมูลเชิงลึกของนักเรียนรายบุคคลและสามารถสะท้อนภาพการคัดกรองที่เที่ยงตรงที่สุด หากปราศจากความร่วมมืออย่างใกล้ชิดจากผู้ปกครองที่มีข้อจำกัดด้านเวลาและทรัพยากรเหล่านี้ ระบบการดูแลช่วยเหลือย่อมขาดฐานรากที่มั่นคงและไม่สามารถแก้ไขปัญหาของผู้เรียนได้อย่างตรงจุดและยั่งยืน

จากผลการประเมินคุณภาพภายนอก (พ.ศ. 2567–2571) โรงเรียนมัธยมสุวิทย์เสรีอนุสรณ์ สำนักงานเขตประเทศ กรุงเทพมหานคร พบว่า มีการได้รับข้อเสนอแนะให้สถานศึกษาเพิ่มความเข้มแข็งของกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน โดยเฉพาะการสร้างเครือข่ายเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา การติดตามผลการเรียนรายบุคคล และการแก้ปัญหาผู้เรียนร่วมกันอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สามารถพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามหลักสูตรมากยิ่งขึ้น โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ การเสริมสร้างวินัยในตนเอง และการมีทักษะการใช้ชีวิตอย่างเหมาะสมกับบริบทสังคมที่เปลี่ยนแปลงเร็วในปัจจุบัน (โรงเรียนมัธยมสุวิทย์เสรีอนุสรณ์, 2567 : 15)

สภาพที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริงในข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงช่องว่างสำคัญในการดำเนินงาน โดยเฉพาะบทบาทของผู้ปกครอง ซึ่งถือเป็นตัวแปรต้นทางที่สำคัญที่สุดในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เนื่องจากการดำเนินงานในขั้นตอนการรู้จักนักเรียนรายบุคคลและการคัดกรองนักเรียน จะไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพได้ หากปราศจากการให้ข้อมูลเชิงลึกจากผู้ปกครอง เพราะผู้ปกครองเป็นผู้ที่สามารถรู้และเข้าถึงของพฤติกรรมของนักเรียนในเบื้องต้นได้ ในบริบทที่โรงเรียนไม่สามารถเข้าถึงได้ ทั้งในด้านพัฒนาการย้อนหลัง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และปัจจัยเชิงสภาพแวดล้อมที่เป็นต้นตอของปัญหา หากขาดความร่วมมือและการให้ข้อมูลที่สะท้อนข้อเท็จจริงจากต้นทางแล้ว ระบบการดูแลช่วยเหลือย่อมขาดฐานรากที่มั่นคง และส่งผลให้การคัดกรองเพื่อจำแนกกลุ่มเป้าหมายคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง ซึ่งความผิดพลาดตั้งแต่กระบวนการเริ่มต้นนี้จะทำให้การส่งเสริมพัฒนาหรือการแก้ไขปัญหาในลำดับถัดไปไม่ตรงจุดและขาดประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดความสัมพันธ์แบบความเป็นหุ้นส่วน (Partnership) ระหว่างครอบครัวและโรงเรียน ตามรูปแบบของ Epstein ที่วางรากฐานบนทฤษฎีขอบข่ายอิทธิพลที่ทับซ้อนกัน โดยเน้นย้ำว่าโรงเรียน ครอบครัว และชุมชน ต่างมีบทบาทสำคัญร่วมกันในการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งความเป็นหุ้นส่วนนี้ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการสนับสนุนทรัพยากร แต่หัวใจสำคัญคือการสื่อสารและการแลกเปลี่ยนข้อมูลสองทางที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับพฤติกรรมและความต้องการของเด็กในแต่ละบริบท การร่วมมือกันในฐานะหุ้นส่วนตามแนวคิดนี้จะช่วยหลายกำแพงระหว่างบ้านและโรงเรียน นำไปสู่การประสานพลังในการดูแลช่วยเหลือและป้องกันปัญหาอย่างเป็นระบบ โดยมีเป้าหมายสูงสุดคือการพัฒนาศักยภาพและสุขภาวะของผู้เรียนเป็นสำคัญ (อาภรณ์ สอดเยี่ยม และคณะ, 2564 : 5-7)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความจำเป็นอย่างยิ่งในการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตประเทศ กรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อันเป็นข้อมูลประกอบการพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพในทุกมิติ และการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาและสถานภาพทางครอบครัวได้อย่างยั่งยืน สอดคล้องกับเป้าหมายสูงสุดในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

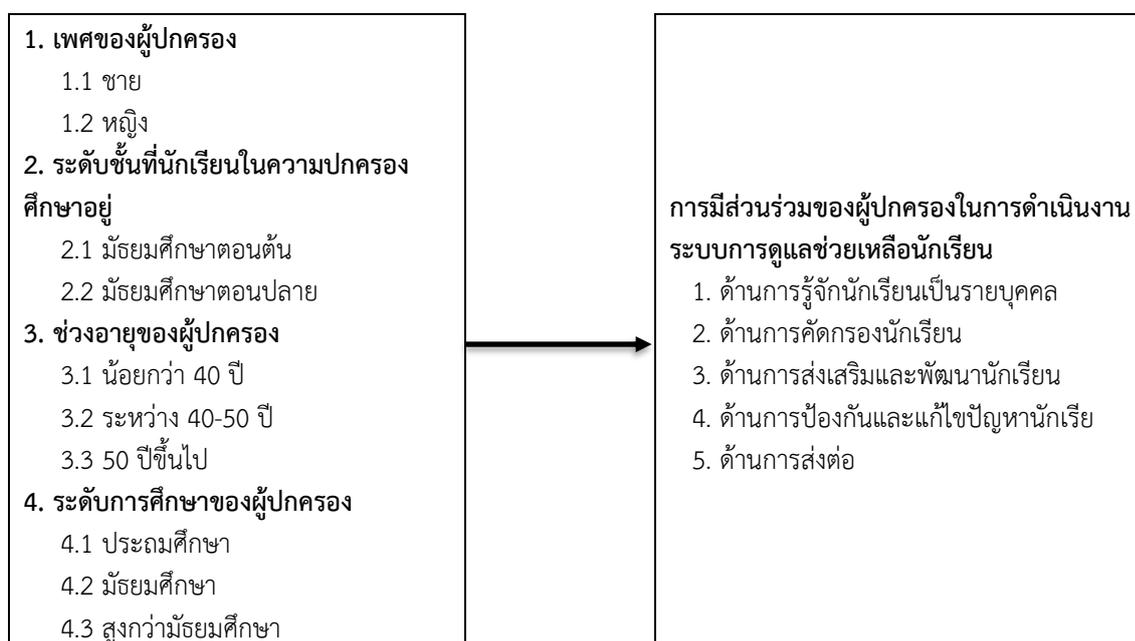
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขต ประเวศ กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศของผู้ปกครอง ระดับชั้นที่นักเรียนในความปกครองศึกษาอยู่ ช่วงอายุของผู้ปกครอง และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2546 : 125) ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และ 5) ด้านการส่งต่อ ดังแผนภาพที่ 1

สมมติฐานการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. ผู้ปกครองที่มีเพศแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขต ประเวศ กรุงเทพมหานคร ต่างกัน

2. ผู้ปกครองที่มีนักเรียนในความปกครองศึกษาอยู่ระดับชั้นแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ต่างกัน

3. ผู้ปกครองที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขต ประเวศ กรุงเทพมหานคร ต่างกัน

4. ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขต ประเวศ กรุงเทพมหานคร ต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1,601 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสุวิทย์เสรีอนุสรณ์ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ปี

การศึกษา 2568 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการเทียบตารางเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970: 607-610) แล้วทำการแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) แล้วสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 313 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่

1. ตัวแปรต้น จำแนกตามสถานภาพส่วนตัว ดังนี้

1.1 เพศของผู้ปกครอง

(1) ชาย

(2) หญิง

1.2 ระดับชั้นที่นักเรียนในความปกครองศึกษาอยู่

(1) มัธยมศึกษาตอนต้น

(2) มัธยมศึกษาตอนปลาย

1.3 ช่วงอายุของผู้ปกครอง

(1) น้อยกว่า 40 ปี

(2) ระหว่าง 40-50 ปี

(3) 50 ปีขึ้นไป

1.4 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

(1) ประถมศึกษา

(2) มัธยมศึกษา

(3) สูงกว่ามัธยมศึกษา

2. ตัวแปรตาม คือ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเรียน และ 5) ด้านการส่งต่อ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศของผู้ปกครอง ระดับชั้นที่นักเรียนในความปกครองศึกษาอยู่ ช่วงอายุของผู้ปกครอง และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง มีลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 5 ด้าน รวมทั้งสิ้น จำนวน 40 ข้อ มีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารแนวคิด และทฤษฎีตามที่กำหนดในกรอบและแนวคิดในการวิจัย เพื่อนำไปสู่การสร้างและพัฒนาแบบสอบถามที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จากนั้นนำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item-Objective Congruence : IOC) โดยผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาพบว่า โดยพบว่ามีค่าอยู่ในช่วงระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 และนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงให้สมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้ (Try Out) จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach, 1990 : 202-204) โดยค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับพบว่า มีค่าเท่ากับ .82

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสืออนุเคราะห์จากมหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิเพื่อประสานงานขออนุญาตเก็บข้อมูลจากโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยลงพื้นที่จัดเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองระหว่างเดือนพฤศจิกายน ถึง ธันวาคม 2568 ซึ่งได้รับข้อมูลกลับคืนครบถ้วนจำนวน 313 ชุด (ร้อยละ 100) จากนั้นจึงตรวจสอบความสมบูรณ์

ของข้อมูลและนำไปวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ด้วยการหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percent) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศของผู้ปกครอง ระดับชั้นที่นักเรียนในความปกครองศึกษาอยู่ ช่วงอายุของผู้ปกครอง และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

n = 313

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศของผู้ปกครอง		
(1) ชาย	98	31.31
(2) หญิง	215	68.69
รวม	313	100.00
2. ระดับชั้นที่นักเรียนในความปกครองศึกษาอยู่		
(1) มัธยมศึกษาตอนต้น	178	56.87
(2) มัธยมศึกษาตอนปลาย	135	43.13
รวม	313	100.00
3. ช่วงอายุของผู้ปกครอง		
(1) น้อยกว่า 40 ปี	102	32.59
(2) ระหว่าง 40-50 ปี	143	45.69
(3) 50 ปีขึ้นไป	68	21.72
รวม	313	100.00
4. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง		
(1) ประถมศึกษา	44	14.06
(2) มัธยมศึกษา	172	54.95
(3) สูงกว่ามัธยมศึกษา	97	30.99
รวม	313	100.00

จากตารางที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 313 คน ส่วนใหญ่เป็นผู้ปกครองเพศหญิง จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 68.69 เป็นผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 56.87 มีช่วงอายุระหว่าง 40 - 50 ปี จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 45.69 และมีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 54.95

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร มีรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้าน

n = 313

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	อันดับ
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.12	.69	มาก	3
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.07	.70	มาก	4
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนาเด็กนักเรียน	4.35	.61	มาก	1
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กนักเรียน	4.28	.62	มาก	2
5. ด้านการส่งต่อ	3.96	.74	มาก	5
รวม	4.16	.66	มาก	-

จากตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้าน พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการ
ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. =
.66) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาเด็กนักเรียน
($\bar{X} = 4.35$, S.D. = .61) รองลงมา คือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กนักเรียน ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = .62) และด้านการรู้จักนักเรียน
เป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = .69) ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = .70) ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการ
ส่งต่อ ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = .74)

3. ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน
มัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศของผู้ปกครอง ระดับชั้นที่นักเรียนในความปกครองศึกษาอยู่ ช่วง
อายุของผู้ปกครอง และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขต
ประเวศ กรุงเทพมหานคร มีรายละเอียดดังตารางที่ 3 ถึง 6 ดังนี้

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา
เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศของผู้ปกครอง โดยรวมและรายด้าน

n = 313

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	เพศของผู้ปกครอง				t	P
	ชาย (n = 98)		หญิง (n = 215)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.05	.70	4.14	.66	1.08	.281
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.00	.73	4.10	.69	1.15	.251
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนาเด็กนักเรียน	4.30	.63	4.39	.59	1.37	.171
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กนักเรียน	4.21	.65	4.31	.61	1.28	.202
5. ด้านการส่งต่อ	3.91	.76	4.02	.73	1.17	.243
รวม	4.16	.67	4.19	.66	1.24	.217

จากตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน
มัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศของผู้ปกครอง โดยรวมและรายด้าน พบว่า ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกัน มี
ส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับชั้นที่นักเรียนในความปกครองศึกษาอยู่ โดยรวมและรายด้าน

n = 313

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับชั้นที่นักเรียนในความปกครองศึกษาอยู่				t	P
	มัธยมศึกษาตอนต้น		มัธยมศึกษาตอนปลาย			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.15	.66	4.06	.69	1.17	.242
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.13	.68	4.02	.71	1.39	.165
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	4.44	.58	4.27	.62	2.49	.013*
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน	4.34	.61	4.21	.64	1.83	.068
5. ด้านการส่งต่อ	4.05	.73	3.89	.76	1.89	.060
รวม	4.22	.65	4.12	.68	2.25	.026*

*p < .05

จากตารางที่ 4 การเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับชั้นที่นักเรียนในความปกครองศึกษาอยู่ โดยรวมและรายด้าน พบว่า ผู้ปกครองที่มีนักเรียนในความปกครองศึกษาอยู่ระดับชั้นต่างกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ปกครองที่มีนักเรียนในความปกครองศึกษาอยู่ระดับชั้นต่างกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามช่วงอายุของผู้ปกครอง โดยรวมและรายด้าน

n = 313

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	ss	df	MS	F	P
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	.19	2	.10	3.40	.034*
	ภายในกลุ่ม	8.78	310	.03		
	รวม	8.97	312			
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.10	2	.05	1.79	.169
	ภายในกลุ่ม	8.88	310	.03		
	รวม	8.98	312			
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.19	2	.09	3.92	.021*
	ภายในกลุ่ม	7.44	310	.02		
	รวม	7.63	312			
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.13	2	.07	2.21	.112
	ภายในกลุ่ม	9.37	310	.03		
	รวม	9.50	312			
5. ด้านการส่งต่อ	ระหว่างกลุ่ม	.18	2	.09	3.18	.043*
	ภายในกลุ่ม	8.62	310	.03		
	รวม	8.80	312			

*p < .05

ตารางที่ 5 (ต่อ)

n = 313

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	ss	df	MS	F	P
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.29	2	.15	3.57	.030*
	ภายในกลุ่ม	12.76	310	.04		
	รวม	13.05	312			

*p < .05

จากตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามช่วงอายุของผู้ปกครอง โดยรวมและรายด้าน พบว่าผู้ปกครองที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ปกครองที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมและพัฒนาเด็กนักเรียน และด้านการส่งต่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง โดยรวมและรายด้าน

n = 313

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	ss	df	MS	F	P
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	.24	2	.12	4.02	.019*
	ภายในกลุ่ม	9.14	310	.03		
	รวม	9.38	312			
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.16	2	.08	2.31	.101
	ภายในกลุ่ม	10.03	310	.03		
	รวม	10.19	312			
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนาเด็กนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.29	2	.15	5.18	.006*
	ภายในกลุ่ม	8.68	310	.03		
	รวม	8.97	312			
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.27	2	.14	3.81	.024*
	ภายในกลุ่ม	11.22	310	.04		
	รวม	11.49	312			
5. ด้านการส่งต่อ	ระหว่างกลุ่ม	.15	2	.08	2.05	.131
	ภายในกลุ่ม	11.01	310	.04		
	รวม	11.16	312			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.34	2	.17	3.68	.027*
	ภายในกลุ่ม	14.57	310	.05		
	รวม	14.91	312			

*p < .05

จากตารางที่ 6 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง โดยรวมและรายด้าน พบว่า ผู้ปกครองที่มีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวม แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ผู้ปกครองที่มีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน และด้านการ ป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ในการอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยจำแนกการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขต ประเวศ มีความตระหนักรู้ถึงบทบาทสำคัญของตนเองในการส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียน ทั้งด้านการเรียนรู้ ด้านพฤติกรรม และ ด้านการแก้ไขปัญหา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างบ้านและโรงเรียนในเขตเมืองที่มีความเข้มแข็งในระดับหนึ่ง และ อีกเหตุผลสำคัญอาจเป็นเพราะพื้นที่กรุงเทพมหานครเป็นพื้นที่เมืองที่มีความพร้อมด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร มีระบบสารสนเทศ โรงเรียน การสื่อสารออนไลน์อื่น ๆ ทำให้ผู้ปกครองได้รับข้อมูลจากโรงเรียนอย่างรวดเร็ว กรุงเทพมหานครมีนโยบายส่งเสริม โอกาสทางการศึกษาอย่างเสมอภาค มีโครงการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างทั่วถึง เพิ่มบทบาทความร่วมมือระหว่าง โรงเรียนและครอบครัว ทำให้ผู้ปกครองตระหนักรู้ถึงบทบาทตนเองในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจน ทั้งในด้านการ สนับสนุน การติดตาม และการร่วมมือกับครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความคาดหวังสูงเกี่ยวกับการศึกษาและ อนาคตของบุตรหลาน ทำให้เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น นอกจากนี้ครอบครัวในสังคมไทยยุคใหม่ให้ความสำคัญกับการสร้างความสำเร็จ ทางการศึกษา มีการแข่งขันสูง เพื่ออนาคตของบุตรหลาน ส่งผลให้ผู้ปกครองพยายามมีบทบาทในทุกกระบวนการของโรงเรียนเพื่อ สนับสนุนบุตรหลานของตนอย่างเต็มที่ สอดคล้องกับงานวิจัยของโชติ รัตนประพันธ์ (2567 : 79) ที่ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการมีส่วนร่วมของเครือข่ายผู้ปกครองในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพของนักเรียนโรงเรียนตะโหนด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง โดยผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการมีส่วนร่วมของเครือข่ายผู้ปกครองในการ บริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพของนักเรียนโรงเรียนตะโหนด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ยังใกล้เคียงกับงานวิจัยของสุริยา สงทอง (2565 : 273) ที่ได้ศึกษาแนวทางการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง : กรณีศึกษาโรงเรียนวัดบ้านเกาะ อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ โดยผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และผลการประเมินความเป็นไปได้ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของชุดิมา ถาวรแก้ว (2559 : 50) ที่ได้ศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนที่ผลต่อคุณภาพชีวิตนักเรียนของสถานศึกษาในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 โดย ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 (ปทุมธานี - สระบุรี) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของกรดา มลิลลา (2564 : 31) ที่ได้ ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 โดย ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ตามความคิดเห็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ด้านการส่งต่อ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ปัญหาในการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่ยัง มีรอยต่อค่อนข้างมาก เนื่องจากการส่งต่อโดยเฉพาะการส่งต่อกายนอกไปยังหน่วยงานสาธารณสุขหรือนักสังคมสงเคราะห์นั้น มักมี ขั้นตอนทางธุรการและเอกสารที่ซับซ้อนและต้องใช้เวลาดำเนินการนาน กระบวนการที่ล่าช้าเหล่านี้กลายเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้ ครูและผู้เกี่ยวข้องเกิดความยุ่งยากในการประสานงาน ส่งผลให้การแก้ไขปัญหาของนักเรียนไม่สามารถทำได้อย่างรวดเร็วเท่าที่ควร นอกจากนี้ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จคือ บทบาทของผู้ปกครองซึ่งในบางกรณีพบว่าขาดการดูแลเอาใจใส่หรือ ขาดความเข้าใจในความสำคัญของการส่งต่อ ทำให้ไม่มีส่วนร่วมในการสนับสนุนขั้นตอนการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ แผนการช่วยเหลือสะดุดลงและไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างแท้จริง ยิ่งไปกว่านั้นในมิติของการมีส่วนร่วม ยังมีประเด็น

เรื่องทัศนคติและความกังวลของผู้ปกครองที่อาจมองว่าการส่งต่อปัญหาของนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก โดยเฉพาะด้านสุขภาพจิตหรือพฤติกรรม เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องชื่อเสียงหรือเป็นการตีตราตัวเด็ก ความกังวลนี้ทำให้ผู้ปกครองเลือกที่จะปฏิเสธหรือเพิกเฉยต่อกระบวนการส่งต่อ จนกลายเป็นกำแพงที่ขวางกั้นความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียน เมื่อผนวกกับภาระทางเศรษฐกิจและสังคมในบริบทเมืองใหญ่ที่ผู้ปกครองต้องดิ้นรนประกอบอาชีพ ทำให้มีเวลาจำกัดในการติดตามผลการช่วยเหลือร่วมกับโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจึงสะท้อนให้เห็นว่าระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในปัจจุบันยังขาดกลไกการประสานงานเชิงรุก และกระบวนการสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครองที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ซึ่งหากรอยต่อเหล่านี้ไม่ได้รับการแก้ไขผ่านการทำงานเป็นทีมระหว่างผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และชุมชนอย่างเป็นระบบ ปัญหาที่มีความซับซ้อนย่อมมีโอกาสน้อยและไม่ได้รับการเยียวยาอย่างตรงจุด การพัฒนาระบบข้อมูลและการลดทอนขั้นตอนเชิงเอกสารให้มีความคล่องตัวมากขึ้น ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างความตระหนักรู้ให้ผู้ปกครองเห็นความสำคัญของการส่งต่อในฐานะโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุตรหลาน จึงเป็นแนวทางสำคัญที่จะช่วยยกระดับการดำเนินงานในด้านนี้ให้มีประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของจิรัฐิพร จินสายใจ และสายสุดาเตียเจริญ (2558 : 15) ที่ได้ศึกษาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครปฐม โดยผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครปฐมจำแนกตามวุฒิการศึกษา ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือด้านการส่งต่อ

2. การเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศของผู้ปกครอง ระดับชั้นที่นักเรียนในความปกครองศึกษาอยู่ ช่วงอายุของผู้ปกครอง และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

2.1 จำแนกตามเพศของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ บริบทสังคมปัจจุบันโดยเฉพาะในเขตเมืองใหญ่ มีรูปแบบการแบ่งบทบาทภายในครอบครัวที่เปลี่ยนแปลงไปจากอดีต โดยทั้งบิดาและมารดามีความรับผิดชอบร่วมกันในการสนับสนุนการศึกษาและการพัฒนาพฤติกรรมของบุตรหลานมากขึ้น การเข้าถึงช่องทางการสื่อสารทางการศึกษาที่ทันสมัย เช่น ระบบออนไลน์หรือโทรศัพท์มือถือ ทำให้ผู้ปกครองทั้งเพศชายและหญิงสามารถติดตามและประสานงานกับโรงเรียนได้สะดวกเท่าเทียมกัน นอกจากนี้ ค่านิยมใหม่ในสถาบันครอบครัวให้ความสำคัญต่อความเสมอภาค ทำให้ความร่วมมือกับโรงเรียนไม่ขึ้นกับเรื่องเพศอีกต่อไป เพศของผู้ปกครองไม่ใช่ปัจจัยกำหนดพฤติกรรมการสนับสนุนบุตรหลานในปัจจุบัน ทั้งบิดามารดาต่างมีความคาดหวังต่อการเรียนและความประพฤติของบุตรเท่าเทียมกัน อีกทั้งบริบทการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในเขตเมืองที่บทบาทครอบครัวมีความสมดุลมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุกัญญา ปัญญานนท์ (2564 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนบ้านฝั่ง (มธุลีห์ประชาสรรค์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 โดยผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนบ้านฝั่ง (มธุลีห์ประชาสรรค์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 โดยรวมไม่แตกต่างกัน

2.2 จำแนกตามระดับชั้นที่นักเรียนในความปกครองศึกษาอยู่ พบว่า ผู้ปกครองที่มีนักเรียนในความปกครองศึกษาอยู่ระดับชั้นแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นยังคงให้ความสำคัญต่อการดูแลใกล้ชิด ติดตามพฤติกรรม การเรียน และการปรับตัวในโรงเรียนมากกว่ากลุ่มมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นช่วงวัยที่พ่อแม่เริ่มลดการควบคุมเพื่อส่งเสริมความเป็นอิสระและการเตรียมความพร้อมสู่ระดับการศึกษาที่สูงขึ้น ส่งผลให้ระดับการประสานงานกับโรงเรียนลดลงตามพัฒนาการและอิสระของผู้เรียน ผลนี้สะท้อนแนวคิดการพัฒนาวัยรุ่นของฮาวิกเฮิร์สต์ (Havighurst, 1953 : 2) ที่อธิบายว่า ความต้องการพึ่งพาตนเองจะเพิ่มสูงขึ้นในช่วงมัธยมปลาย จึงลดบทบาทการดูแลจากครอบครัวลง ส่วนผู้ปกครองของนักเรียนมัธยมต้นยังต้องมีบทบาทชัดเจนในการป้องกันปัจจัยเสี่ยงและสนับสนุนพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานของนภัสสร มูลตรีภักดี (2556 : ง) ที่ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริม การเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนนานาชาติมิตรรักดีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต 3 โดยผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียนในปกครอง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 จำแนกตามช่วงอายุของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองที่มีช่วงอายุต่างกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มผู้ปกครองที่มีช่วงอายุ 41-50 ปีมีระดับการมีส่วนร่วมสูง

ที่สุด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความพร้อมด้านบทบาทความเป็นพ่อแม่ในช่วงวัยดังกล่าว ทั้งในด้านประสบการณ์การเลี้ยงดู ความมั่นคงทางอาชีพ รวมถึงความสามารถในการบริหารเวลาเพื่อติดตามการเรียนรู้และพฤติกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิด ขณะที่ผู้ปกครองในช่วงอายุน้อยกว่าอาจยังอยู่ในช่วงสร้างฐานะและประสบการณ์ชีวิต จึงมีข้อจำกัดในด้านเวลาและทรัพยากรในการร่วมมือกับโรงเรียน ส่วนผู้ปกครองที่มีช่วงอายุมากกว่านั้นมักเริ่มลดบทบาทในการกำกับดูแลเพราะมองว่าผู้เรียนสามารถดูแลตนเองได้มากขึ้น สอดคล้องกับปรียาภรณ์ ธีระวารกุล และสมใจ สืบเสาะ (2566 : 142) ที่ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามอายุของผู้ปกครอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษา มีระดับการมีส่วนร่วมสูงที่สุด สะท้อนว่าผู้ปกครองที่มีพื้นฐานการศึกษาที่ดีมักมีความเข้าใจต่อบทบาทการสนับสนุนการเรียนรู้ของบุตรหลานได้ชัดเจนกว่า มีความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลด้านการศึกษา การสื่อสารกับครู และการวางแผนส่งเสริมผู้เรียนอย่างมีระบบ อีกทั้งยังให้ความสำคัญต่อการประสานงานกับโรงเรียนและการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัชณี แจ่มใส รสริน พิมลบรรยงค์ และวรารภรณ์ โพธิ์งาม (2565 : 23) ที่ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนวัดพิชนิมิต (คำสวัสดิ์ราษฎร์บารุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านการส่งต่อ โรงเรียนควรดำเนินการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับขั้นตอนการส่งต่อ เช่น การจัดประชุมให้ความรู้รายภาคเรียน การจัดทำคู่มือหรือสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการส่งต่อที่กระชับ เข้าใจง่าย ตลอดจนพัฒนาช่องทางการสื่อสารระหว่างครูและผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนการช่วยเหลือให้นักเรียนให้ทันเวลาที่เมื่อพบปัญหาที่เกินศักยภาพของโรงเรียนในการดูแล

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน โรงเรียนควรดำเนินการพัฒนาการสื่อสาร และสร้างความไว้วางใจให้แก่ผู้ปกครอง เกี่ยวกับการใช้ข้อมูลคัดกรอง เช่น การให้คำชี้แจงด้านความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล และการจัดอบรมเพื่อสร้างความตระหนัก ในการสังเกตพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการจำแนกและจัดกลุ่มช่วยเหลืออย่างเหมาะสม

1.3 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้ปกครองมีการให้ข้อมูลแก่ครูที่ปรึกษาเป็นอย่างดี แต่ควรมีส่วนร่วมในการ ติดตามพัฒนาการอย่างสม่ำเสมอมากขึ้น โรงเรียนสามารถส่งเสริมได้โดยการจัดประชุมผู้ปกครองรายบุคคล และนำระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการรายงานความก้าวหน้าทางการเรียนและพฤติกรรม เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมที่ต่อเนื่องและมี ประสิทธิภาพ

1.4 สถานศึกษาควรปรับเปลี่ยนรูปแบบการสื่อสารจากเชิงวิชาการมาเป็นภาษาที่เข้าใจง่ายและเป็นรูปธรรม เช่น อินโฟ กราฟิกหรือวิดีโอสั้น เพื่อลดอุปสรรคด้านระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของผู้ปกครอง พร้อมทั้งจัดกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติจริงและ การใช้ระบบเครือข่ายผู้ปกครองที่เลี้ยงในการให้คำแนะนำแก่กลุ่มที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ เพื่อสร้างความมั่นใจและลด ช่องว่างด้านทักษะ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ปกครองทุกกลุ่มสามารถมีส่วนร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเท่าเทียมและมี ประสิทธิภาพสูงสุด

1.5 สถานศึกษาควรส่งเสริมการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อาทิ Line OA หรือ แอปพลิเคชันของโรงเรียน เพื่อเพิ่มความสะดวกให้แก่ผู้ปกครองในยุคปัจจุบัน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไปยังโรงเรียนในเขตอื่นใน สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อเปรียบเทียบลักษณะการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่อาจได้รับอิทธิพลจากสภาพบริบททางสังคมที่แตกต่าง กัน ซึ่งจะทำให้สามารถสรุปอ้างอิงผลวิจัยได้กว้างและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพิ่มเติม เช่น ระดับรายได้ครอบครัว เวลาในการประกอบอาชีพ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว หรือความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้สามารถวางมาตรการส่งเสริม การมีส่วนร่วมได้ตรงประเด็นและสอดคล้อง

2.3 ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อ ค้นหาวิธีการบริหารจัดการ การประสานความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง และชุมชน ตลอดจนการจัดสรรทรัพยากรที่เหมาะสมใน การสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรดา มลิลลา. (2564, กุมภาพันธ์). การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*, 8 (2), 31-41.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562, ตุลาคม 22). *ข่าว ศธ. 360 อองศา*. [Online]. Available: <https://www.moe.go.th>. [2562, ตุลาคม 22].
- จิรัฐิพร จินสายใจ และสายสุดาเตียเจริญ. (2558, มกราคม-มิถุนายน). ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครปฐม. *วารสารบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร*, 5 (2), 11-22.
- ชุตติมา ประทุมชาติ. (2568, มกราคม-มีนาคม). การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านปลวกแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1. *วารสารบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก*, 3 (1), 50-61.
- โชติ รัตนประพันธ์ (2567, มกราคม-มิถุนายน). การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของเครือข่ายผู้ปกครองในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพของนักเรียน โรงเรียนตะโหนด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง. *วารสารการวิจัยการศึกษาขั้นพื้นฐาน*, 4 (1), 79-97.
- นภัสสร มุลตรีภักดี. (2556). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน โรงเรียนนานาชาติ มุลตรีภักดี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3. *สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- ปรียาภรณ์ ธีระวรากุล และสมใจ สืบเสาะ (2566, มีนาคม). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 7(1), 142-156.
- รัชณี แจ่มใส รสริน พิมลบรรยงค์ และวราภรณ์ โพธิ์งาม (2565, เมษายน). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนวัดพิชนิมิต (คำสวัสดิ์ ราษฎร์บำรุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1. *Journal of Modern Learning Development*, 7 (3), 23-39.
- โรงเรียนมัธยมสุวิทย์เสรีอนุสรณ์. (2567). *รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมสุวิทย์เสรีอนุสรณ์ ปีการศึกษา 2567*. กรุงเทพฯ : โรงเรียนมัธยมสุวิทย์เสรีอนุสรณ์.
- สำนักงานเขตประเวศ. (2567). *แผนปฏิบัติการราชการประจำปี พ.ศ. 2567 สำนักงานเขตประเวศ*. กรุงเทพฯ : สำนักงานเขตประเวศ.
- สำนักงานเขตประเวศ. (2568). *แผนการปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 สำนักงานเขตประเวศ*. กรุงเทพฯ : สำนักงานเขตประเวศ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2546). *การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้วิกฤตสังคม*. กรุงเทพฯ : ชวนทิพย์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *คู่มือครูระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตแก้วิกฤตสังคม*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สุกัญญา ปัญญานนท์. (2564, เมษายน). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนบ้านฝั่ง (มธุลีห์ประชาสรรค์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1. *Education Journal*, 4 (3), 81-93.
- สุรียา สงทอง. (2565, พฤศจิกายน). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง: กรณีศึกษาโรงเรียนวัดบ้านเกาะ อำเภอฟิชัย จังหวัดอุดรธานี. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7 (11), 273-292.
- อาภรณ์ สอาดเอี่ยม ชนิดา มิตรานันท์ ประพิมพ์พงศ์ วัฒนระรัตน์ และอรชูลี นิราศรพ. (2564, กรกฎาคม-ธันวาคม). ความเป็นหุ้นส่วน: บทบาทของครอบครัวและโรงเรียน. *วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ*, 10 (2), 1-13.
- Cronbach, L.J. (1990). *Essentials of Psychological Testing*. 3rd ed. New York : Harper and Row.
- Havighurst, R.J. (1953). *Human development and education*. New York : Longmans, Green and Co.
- Krejcie, R. V. and Morgan, D.W. (1970, September). *Determining Sample Sizes for Research Activities*. *Educational and Psychological Measurement*, 30, 607-610.